

Otevřené dveře

Kdo ke mně přijde, toho nevyženu ven. (heslo Jednoty bratrské pro rok 2022)

"Neodmítanu nikoho, kdo ke mně přijde." Jan 6,37

Něco tajemného je v obrzu Stefanie Bahlinger. Zvědavě se díváme do otevřených dveří... Za nimi je vidět jen malá část místnosti.... Kdo dveře otevřel... pro koho? Je tam někdo? Můžu jít dovnitř?

A - když vejdu, co mě tam čeká?

Na stole leží kousek chleba, vedle je pohár vína. Pro koho? Stůl je pouze naznačený, jakoby plovoucí. Jinak není vidět žádný nábytek, ani skříň, ani židle, ani zadní stěna. Jen teplé, příjemné světlo, které dopadá do místnosti zezadu a šíří se ven. Kde se bere? Kužel světla vypadá jako cesta. Přístup je bezbariérový, vstup volný – žádný „vrátný“, žádná kontrola. (ani covidová)

Zůstanou dveře otevřené, nebo se nakonec zamknou? Na řetízku shora visí nadrozměrný zlatý klíč ve tvaru kříže. Kříž jako klíč k životu ... Při bližším pohledu objevím na chlebu i jemný zlatý kříž. Červená barva vína v kalichu by mohla odpovídat i červené na rámu levých dveří.

Jinak horní polovinu obrazu určují pastelově modré tóny, které se mísí s jemnými hnědými a šedými tóny spodní poloviny obrazu. Nebeské barvy se setkávají se zemitými. Zdá se, že místo se vznáší mezi nebem a zemí.

Kde najdu tento prostor s jeho tajemnou hloubkou, toto místo, kde bych se mohl cítit jako doma, v bezpečí? Je to místo touhy, které se může otevřít kdekoli..., možná i v mém srdci?

Zdá se mi, že toto místo ve své symbolické grafice namalovala nejen umělkyně, ale i sám hostitel, Zve nás, abychom přišli, a přitom slibuje:

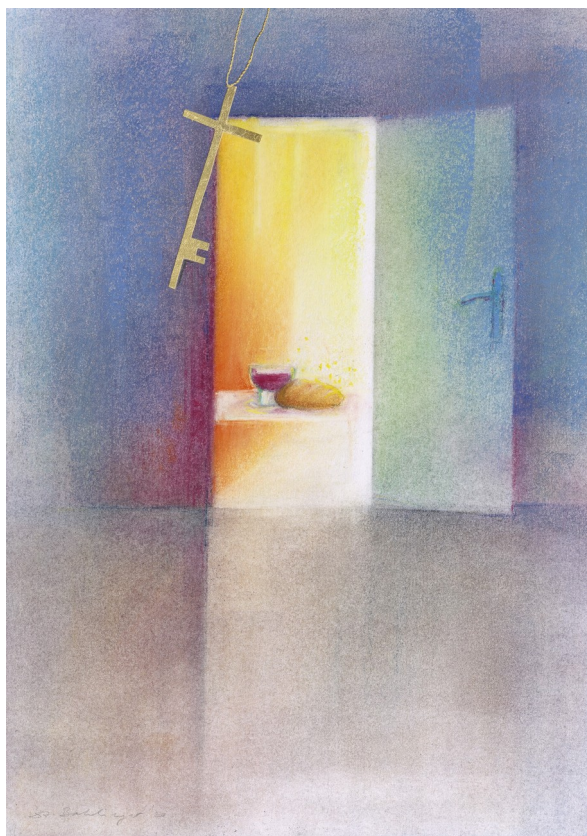
"Neodmítanu nikoho, kdo ke mně přijde."

To platí i pro Ježíšovo pozvání na večeři Páně. Chleba a víno tvoří střed grafiky. Je v nich přítomen sám Ježíš. Tak jako při slavení jídla přijímáme chléb a víno, chtěl by být Ježíš vzat do našich srdcí a být nám nablízku tady a teď. Nic a nikdo nás nemůže oddělit od něj a jeho lásky. Dokonce ani smrt.

Je dojemné, že Ježíš stojí u mých dveří a vchází jen tehdy, když není odmítnut. Ani se neptá na moje "hostitelské schopnosti". Své velkorysé pozvání, nabídku, svou otevřenost Ježíš říká naplno. Představuje se jako ten, kterého poslal Bůh.

Ta slova, kterými se Ježíš „představuje“ v Janově evangeliu, znázorňuje („cituje“) malířka v obraze:

„Já jsem chléb života. Kdo ke mně přijde, už nebude hladovět. A kdo ve mne věří, už nikdy

nebude žíznit." (Jan 6:35)

„Jsem světlo světa. Ti, kdo mě následují, už nebloudí tmou. Budou mít světlo života." (Jan 8:12)

"Já jsem dveře. Kdo vejde skrze mne, bude spasen. Bude chodit dovnitř a ven a najde dobrou pastvu. Přišel jsem, abych přinesl pravý život – život v celé jeho plnosti" (Jan 10:9 a 10b)

„Já jsem cesta, pravda a život. Není jiné cesty k Otci než já.“ (Jan 14.6)

„Já jsem vzkříšení a život! Kdo ve mne věří, bude žít, i kdyby zemřel. A kdo žije a věří ve mne, nebude odloučen od Boha navěky. Věříš tomu?" (Jan 11, 25 a 26)

Jaká nabídka, jaké pozvání! A přesto nebyli všichni nadšení, tehdy stejně jako dnes. Často zůstane nabídka nepřijata, pozvánka skončí nepřečtená v odpadkovém koši. Možná i proto, že ti pozvaní hostitele neznají a raději zůstávají ve svých známých čtyřech stěnách. Je dobré, že dveře zůstávají otevřené ve dne i v noci a Ježíš se nikdy nevyhýbá otázce, slyší každou modlitbu. On také vydrží, když máme na práci mnohem důležitější věci, než se zabývat jím a jeho pozváním.

Teprve když přijmu Ježíšovo pozvání, poznávám jaký je doopravdy hostitel. On nepřestává neúnavně zvat všechny osobně. Modlitba může být prvním krokem.... On čeká.

(podle textu Renate Karnstein, malířkou obrazu je Stefanie Bahlinger)

[http://www.jahreslosung.eu/jahreslosung-2022?](http://www.jahreslosung.eu/jahreslosung-2022?fbclid=IwAR1uWNkLVLgYB3Zi_bwpXPmMAOBA0E44J1KcE7Te5HIQ5omDFTl-Y4FBsaM)

[fbclid=IwAR1uWNkLVLgYB3Zi_bwpXPmMAOBA0E44J1KcE7Te5HIQ5omDFTl-Y4FBsaM](http://www.jahreslosung.eu/jahreslosung-2022?fbclid=IwAR1uWNkLVLgYB3Zi_bwpXPmMAOBA0E44J1KcE7Te5HIQ5omDFTl-Y4FBsaM)